

POSTNO PISMO II.DEL

Vseživljenjska kateheza
Pastirsko pismo za postni čas 2019, II. del

Dragi bratje in sestre!

»Zato, moji ljubi bratje /in sestre/, bodite stanovitni, neomahljivi, nadvse uspešni v Gospodovem delu, saj veste, da vaš trud v Gospodu ni prazen« (1 Kor 15,58). O »Gospodovem delu«, ki nam ga je zaupal kot trajno katehezo, smo razmišljali prejšnjo nedeljo. Ugotovili smo, da smo je potrebni kot naslovniki, a hkrati smo poklicani tudi biti kateheti, vsak v svojih okoliščinah. Vsi, ne le duhovniki in škofje ter katehistinje in katehisti.

Tudi današnje evangelijsko sporočilo lahko razumemo katehetsko: »Mar more slepi voditi slepega? /.../ Toda vsak, ki bo izučen, bo kakor njegov učitelj« (Lk 6,39.40). Najprej nas Jezus uči s svojim življenjem. Pot krščanske vere je postopno vstopanje v Božjo Skrivnost. Katehet kot Jezusov učenec prime v občestvu Cerkve drugega za roko in ga vodi v življenje v tej Skrivnosti, kar je velika milost za oba. Ta Skrivnost ni nasprotje razumskega vedenja, ampak daje novo luč vsem človekovim zmožnostim. Zato takšna kateheza ni nikoli končana, ker Skrivnost nima mej, vodi pa v vedno nova čudenja, ki preidejo v češčenje Božje navzočnosti. To postane človekova notranja drža.

Danes smo na koncu neke dobe, ki je trajala približno šest stoletij. Doživljamo velike kulturne spremembe, ki so prinesle s seboj tudi poplitvenje vednosti o veri in njenega doživljanja. Posledično na področju vere marsikdaj »slepec« »slepca« vodi. Zato je aktualno vprašanje, kako v teh razmerah oznanjati evangelij. Papež sv. Pavel VI. je v konstituciji O evangelizaciji zapisal: »Današnji svet potrebuje učitelje in pričevalce. Če pa poslušajo učitelje, jih poslušajo zato, ker so tudi pričevalci« (41). Živeti in oznanjati vero pa za krščenega ni nekaj izbirnega, je »ukaz« v Pavlovmu smislu: »Gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal« (1 Kor 9,16).

Jezus poudari: »Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, /.../ iz preobilja srca govoriyo namreč njegova usta« (Lk 6,45). Dobro nas dela Bog sam, ko se mu pustimo oblikovati – tudi po katehezi. Te besede vabijo vsakega izmed nas, da se zave, da je oznanjevalec – katehet v domači družini, v krogu prijateljev in znancev ... Starši otrokom, stari starši vnukom, prijatelj prijateljem, sosed sosedom, znanec znancem, v gospodarstvu, v družbi, šolstvu, skratka povsod. Ali ni imenitna kateheza, ko babica pokriža vnuka na poti mimo kapelice? Ali ko prijatelj prijatelju na zid na Facebooku napiše spodbudno svetopisemsko misel? Ali ko sosed pomirjujoče poda roko sosedu v spravo po dolgoletnih sporih za košček zemlje? Prav vsak od nas je povabljen, poklican in ima pravico, da »odmeva« Jezusovo besedo v svojem življenju – tako zelo, da bo ogrel srca svojih bližnjih. Ali kot sporoča Splošni pravilnik za katehezo: »Vera je osebno srečanje z Jezusom Kristusom; pomeni postati njegov učenec. To zahteva od človeka, da si nenehno prizadeva misliti kot On, presojati kot On in živeti, kot je On živel« (53). S posebno pozornostjo spodbujamo vas, dragi starši, z veseljem sprejmite svojo naravno in nadnaravno poslanstvo prvih katehetov svojim otrokom. Za spodbudo si sposojamo besede bl. škofa Slomška, ki je materine nauke imenoval »jutranja zarja«, očetov pouk pa »jutranje sonce« človekovega otroštva: »Bodite pridni, vi očetje in matere ljube; v vaših rokah so otroci, zlahne mladike Gospodove. Mati, ki malo dete dojiš, vtisni mu v srce gorečo ljubezen do Jezusa.

Verouk REDNO.

V nedeljo, 10.3. ob 15h srečanje za bralce Božje besede v DUTOVLJAH. Srečanje vodi g. Marko Rijavec. Večerne maše so ob delavnikih v marcu ob 18.00.

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
8. NEDELJA MED LETOM

Štev.:10/LETO VII.

03. MAREC(sušec)2019

Lk 6,39–45

DREVO SPOZNAPO SADU

Jezus človeka primerja z drevesom. Sad nezmotljivo razodeva vrsto, sorto in kakovost drevesa. Nekaj podobnega je s človekom: njegove besede so izraz in sad njegove notranjosti, njegovega srca. Besede so tolmač in ogledalo duše.

Razlika med drevesi in človekom je med drugim v tem, da drevo ne more varati z videzom. Človek pa lahko svojo notranjost zakrinka in skriva za lažne besede. Za zlato besedo se često skriva železno srce, pravi pregovor.

Človek z besedo sebe ne le razodeva, ampak po njej sebe tudi daje. Seveda to velja za dobro besedo. Z njo razdaja svojo dobrohotnost, ljubezen, postrežljivost in pomoč. »Večkrat človek ne potrebuje druge postrežbe kakor dobro besedo,« piše prof. Anton Trstenjak v svoji knjigi Skozi prizmo besede, in nadaljuje: »Dobra beseda je najboljša postrežba, ki jo moremo dati gostu. Vselej mu dobro de, če jo dobi. Dobra beseda gosta spremlja še na poti domov. Morda celo več dni in tednov od nje živi.« Slovenski pregovor pa to samo potrjuje: Beseda, ki pride od srca, ogreje tri zime.

Drevo se spozna po sadu. Še bolj kot besede pa so sadovi naše notranjosti naša dejanja. Dejanja so kot sadovi, besede so le kot listje na našem drevesu.

Če Jezus pravi, da dobro drevo rodi dober sad, da smo kevi ne obiramo s trnja in grozdja ne trgamo z robidovja, najbrž hoče reči, da naša dejanja kažejo na nekaj globljega v nas. Razodevajo našo osnovno življenjsko usmerjenost., temeljno odločitev in stališče, korenino, ki daje kakovost in vrednost vsem dejanjem. Ta notranja drža je nadvse pomembna, saj gre za to, čemu sem se zapisal, za katero glavno vrednoto ali ne vrednoto sem se opredelil: za dobro ali zlo, za ljubezen ali sovraštvo in sebičnost, za Boga ali proti Bogu. Gre za to, česa je »polno srce«, kakšna je »zakladnica srca«, dobra ali pokvarjena

Telefon: pisarna: 041 649 617 in 05 992 2239; Župnijska spletna stran: <http://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

POSTNO PISMO (nadaljevanje)

In ko pozimi predeš na klopi sede, popevaj otroku svete pesmi in uči ga lepo moliti. Materin nauk je deci jutranja zarja. /.../ Pa tudi oče ne pozabi, da te je Bog otroku za prvega učitelja dal. Zvečer po dokončanem delu se usedi za mizo, pozovi deco in vprašaj, kaj so se učili, ali so molili lepo. Ob nedeljah in svetkih vodi otroke k službi božji, pelji jih popoldne na polje ali pa na vesele vinske vrhe, kaži jim božja čuda in drobte, naj hvalijo Očeta, ki je dober in je brezkončno njegovo usmiljenje. Očetov nauk je deci jutranje sonce.»

Čutite, dragi verniki, da je kateheza mnogo več kot le devet let verouka. Poglobili smo zavest, da smo vsi deležni poslanstva katehiziranja v moči krstne in birmanske milosti pa tudi po delovanju vseh drugih zakramentov. Papež Frančišek to pogosto naglašja z besedami Katekizma Katoliške Cerkve: »Božje ljudstvo je deležno Kristusove duhovniške službe, kolikor so krščeni posvečeni s Svetim Duhom, da darujejo duhovne daritve; deležno je njegove preroške službe, kolikor se z nadnaravnim verskim čutom neomahljivo oklepa vere, se vanjo pogloblja in jo izpričuje; deležno je njegove kraljevske službe, ko posnema Jezusa Kristusa, ki je kot kralj vesoljstva postal služabnik vsem, zlasti ubogim in trpečim« (155). Novi katehetski načrt pa konkretizira: »To pomeni, da katehizirane v konkretnih okoliščinah življenja zna skladno uporabiti versko znanje, svoje vrednote in notranje prepričanje; vse to na osnovi skupnega imenovalca – »ravnania iz osebne vere«. Verodostojen kristjan zna živeti »preudarno kakor kače in nepokvarjeno kakor golobje« (Mt 10,16)« (17). Nedvomno je prvi oznanjevalec in prvi odgovoren za oblikovanje skupnosti v svoji škofiji krajevni škof, po njem v župniji župnik in nato tisti, ki so posebej poklicani v službo oznanjevalcev: katehisti, bralci Božje besede, pevci ter drugi liturgični in pastoralni sodelavci. Prisotnost manjših skupin v župniji je njeno življenje. A če razvejanost ni podkrepjena z znanjem in duhovnostjo, lahko kaj hitro zapade rutini in podleže skušnjavi tekmovalnosti, celo sektaštva. Župnik bo zato s svojimi katehisti in animatorji skrbel, da se bo v vsaki skupini ohranjal evangelijski duh služenja, molitve ter zglednega življenja. Zato naj bo na srečanju čas tudi za katehezo: za pevski zbor na primer med vsakimi pevskimi vajami. Na srečanjih župnijskega pastoralnega sveta razmišljate, kako omogočiti in ponuditi katehezo ljudem v vseh starostnih obdobjih. Izvajalci pa naj poskrbijo, da bodo sami napredovali na duhovnem in spoznavnem področju. Zanje sodelovanje na študijskih dnevih, duhovnih vajah, duhovnih obnovah ter drugih srečanjih ni le pravica, temveč tudi službena dolžnost.

Zato vas, dragi bratje in sestre v veri, v veliki skrbi za poglobitev védenja o katoliški veri in še bolj življenja po njej močno spodbujamo k pričevanjski drži vašega življenja z novo gorečnostjo in novim izrazom, ki ga današnji človek dojema in sprejema.

Naj vas Božji blagoslov vodi, varuje in podpira na vaši pričevanjski poti vere!

Vaši škofje

RAZPORED SV. MAŠ

04.03.2019 PONEDELJEK Kazimir, kraljevič	KRIŽ	18.00	PO NAMENU, Križ 244
05.03.2019 TOREK	KRIŽ	18.00	† SLAVICA FABJAN, Križ 278, 30. dan
06.03.2019 SREDA Pepelnična sreda	KAPELA	18.00	V ZAHVALO, Tomaj 19 (pepeljenje)
07.03.2019 ČETRTEK Perpetua in Felicita, mučenki	KRIŽ	18.00	†† ARMANDA in STANISLAV MACAROL, Šepulje 27
08.03.2019 PETEK Janez od Boga, red. ustan.	KAPELA	18.00	ZA VERNE DUŠE, Tomaj 120
09.03.2019 SOBOTA Franciška Rimska, redovnica	KAPELA	18.00	†† VLADIMIR in MAHNIČ, Grahovo Brdo 1,
10.03.2019 1. POSTNA NEDELJA	KAZLJE TOMAJ	8.30 10.00	† MARIJA ŠKAPIN, Kazlje 16, 8.dan ZA ŽUPLJANE

Pričenjamo 40-dnevni postni čas, čas postenja, duhovne obnove, a ne nekakšen turoben čas, pač pa za kristjana edinstvena prilika v letu, da se poglobi in razmisli o svoji poklicanosti. Post ni "hujšanje", ker se bomo na pepelnično sredo in na veliki petek postili tudi s tem, da ne bomo jedli mesnih jedi, pač pa dneva, ko se zares zamislimo nad svojo minljivostjo in da naše telo ni samo želodec, pač pa duh in srce, ki sta lahko polna greha. Zato je potrebna pokora, čemur služi postenje tudi na vse petke v letu, ali pa vsaj v postnem času, če je le mogoče. Vendar post ni samo odrekanju preobilju hrane, marveč tudi prilika za dobra dela usmiljenja: telesna in duhovna.

Pepeljenje na pepelnično sredo oz. na 1. postno nedeljo nas bo torej opominjalo, da se hočemo zares podati skupaj z Jezusom na Oljsko goro, da bomo preko Kalvarije dosegli tudi svetlobo vstajenja in poveličanja.

Liturgično so majhne spremembe pri nedeljskih mašah, ko ne pojemo Slave, tudi svetniških godov ne obhajamo, razen praznika sv. Jožefa in Gospodovega oznanjenja.

Želim vam duhovno bogat POSTNI ČAS.